

miske konsekvenser af byfornyelsen i et større byområde omfattende ca. 10.000 boliger med behov for forbedringer, under antagelse af, at tidsforløbet for investeringerne vil blive det samme som forudsat i lovforslaget for landet som helhed, og under forudsætning af, at de investeringer, der skal foretages pr. enhed er af samme størrelsesorden, både hvad angår investeringer i boligerne selv og investeringerne i forbedringerne af områderne som sådan.

Ved en opgørelse af de økonomiske konsekvenser af en byfornylesindsats er det dog ikke tilstrækkeligt at betragte disse direkte udgifter isoleret.

Fornyelsen af de centrale byområder og forbedringerne af boligstandard medfører en række *fordele*, som det umiddelbart kan være vanskeligt at sætte en værdi på. Det er således ofte påvist, at en højere boligstandard medfører en øget sundhedstilstand hos beboerne og mindsker en lang række sociale problemer. Det kan nok ikke udelukkes, at der på længere sigt vil kunne opnås en række besparelser på udgifterne til social- og sundhedsvæsenet. Størrelsesordenen af disse besparelser er det imidlertid ikke muligt umiddelbart at beregne.

I de ovennævnte bilag er som sagt alene de direkte kommunale udgifter til støtte for forbedringsindsatsens gennemførelse og for de i området boende beboere medtaget.

Dette vil give en overvurdering af den økonomiske belastning, kommunen udsættes for. På den anden side må det dog erindres, at der i byfornyelsen ikke umiddelbart er medtaget en lang række rent kommunale op-

gaver, som tænkes løst samtidig med byfornyelsen, som f.eks. *forbedringer af infrastrukturen* i vid forstand i områderne, ligesom der ikke er taget hensyn til afledede udgifter til erstatningsbyggeri ved sammenlægning og nedrivning af boligerne.

Der skal afslutningsvis peges på, at der i udstrakt grad vil kunne ske *genbrug af infrastruktur*. En øget byfornyelse kan for lokale tekniske anlæg som f.eks. gader, kloak- og rensningsanlæg eller vandforsyning indebære muligheder for besparelser på grund af generelle tæthedsfordele, en bedre udnyttelse og en forlænget tjenesteperiode. For den sociale infrastruktur (skoler, plejehjem, biblioteker m.v.) er det næppe muligt at drage entydige konklusioner, men f.eks. vil mange centralt placerede skoler miste deres elevgrundlag, hvis den nuværende udvikling får lov at fortsætte, jfr. notat af 14. april 1980 om byfornyelse og genbrug af infrastruktur, som er tilstillet udvalget den 15. april 1980.

Bilag

Direkte økonomiske konsekvenser af en byfornylesindsats omfattende 10.000 boliger.

I nedenstående oversigt over de direkte økonomiske konsekvenser for henholdsvis stat og kommune af byfornyelse i et større byområde omfattende 10.000 boliger er der taget udgangspunkt i de forudsætninger, der ligger til grund for de udgiftsskøn, der er angivet på side 31 i lovforslagets bemærkninger. Udgifternes relative fordeling på stat og kommune og på udgiftsarter ligesom det tidsmæssige forløb bliver derfor identisk med disse skøn.

mill. kr. (jan. 80-pri- ser)	nedrivn. m.v.		grundkap.		rentesikring		byfornylesbolig- sikring		ialt		total
	stat	komm.	stat	komm.	stat	komm.	stat	komm.	stat	komm.	
1981	1,1	1,1	0,4	0,4	0	0	0	0	1,5	1,5	3,0
1982	1,6	1,6	0,5	0,5	0,8	0	0,2	0,3	3,1	2,4	5,5
1983	2,6	2,6	0,9	0,9	2,1	0	0,5	0,8	6,1	4,3	10,4
1984	3,9	3,9	1,3	1,3	4,0	0	0,9	1,4	10,1	6,6	16,7
1985	3,9	3,9	1,3	1,3	6,9	0	1,5	2,3	13,6	7,5	21,1
1990	3,9	3,9	1,3	1,3	17,9	0	2,3	3,5	25,4	8,7	34,1
1995	1,3	1,3	0,4	0,4	23,2	0	2,3	3,5	27,2	5,2	34,4
2000	0	0	0	0	11,7	0	0,1	0,1	11,8	0,1	34,9